

Tarybos direktyvos (ES) 2016/1065 ir Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projekto atitikties lentelė

<p>2016 m. birželio 27 d. d. Tarybos direktyvos (ES) 2016/1065, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl kuponų apmokestinimo tvarkos</p>	<p>Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių pakeitimo, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas)</p>	<p>Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)</p>
<p align="center"><i>1 straipsnis</i></p> <p>Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:</p> <p>1) IV antraštinėje dalyje įterpiamas šis skyrius:</p> <p align="center">„5 SKYRIUS</p> <p align="center">1 ir 3 skyriams bendros nuostatos</p> <p align="center"><i>30a straipsnis</i></p> <p>Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:</p> <p>1) kuponas– priemonė, kai nustatytas įpareigojimas priimti ją kaip atlygį už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą arba tokio atlygio dalį ir kai tiekimos prekės ar teiktinos paslaugos arba potencialių jų tiekėjų ar teikėjų tapatybė yra nurodytos arba pačioje priemonėje, arba susijusiuose dokumentuose, įskaitant tokios priemonės naudojimo sąlygas;</p> <p>2) vienafunkcis kuponas– kuponas, kai su kuponu susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM yra žinomi kupono išleidimo metu;</p> <p>3) daugiafunkcis kuponas– kuponas, kuris nėra vienafunkcis kuponas.</p> <p align="center"><i>30b straipsnis</i></p> <p>1. Kiekvienas apmokestinamojo asmens, veikiančio savo vardu, atliekamas vienafunkcio kupono perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu arba paslaugų teikimu. Tiekėjo atliekamas faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už vienafunkcij kuponą kaip atlygį</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p align="center">1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Papildyti 2 straipsnį 7¹ dalimi:</p> <p>„7¹. Daugiatipis kuponas – kuponas, kuris nėra vienatipis kuponas, t. y. su juo susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir (arba) už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM kupono išleidimo metu nėra žinomi.“</p> <p>2. Papildyti 2 straipsnį 13¹ dalimi:</p> <p>„13¹. Kuponas – priemonė, kuria nustatomas įpareigojimas priimti ją kaip atlygį už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą arba tokio atlygio dalį ir kurioje arba su kuria susijusiuose ir jos naudojimo sąlygas nustatančiuose dokumentuose nurodomos tiekimos prekės ar teiktinos paslaugos arba galimų jų tiekėjų ar teikėjų tapatybė.“</p> <p>3. Papildyti 2 straipsnį 39¹ dalimi:</p> <p>„39¹. Vienatipis kuponas – kuponas, su kuriuo susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM yra žinomi kupono išleidimo metu.“</p> <p align="center">2 straipsnis. Įstatymo papildymas 9¹ straipsniu</p> <p>Papildyti Įstatymą 9¹ straipsniu:</p> <p align="center">„9¹ straipsnis. Su kuponais susijusiems sandoriams taikomos taisyklės</p> <p>1. Vienatipio kupono perleidimas, kurį atlieka apmokestinamasis asmuo savo vardu, laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu arba paslaugų teikimu. Kai vienatipį</p>	<p>Visiškas</p>

arba atlygio dalį neturėtų būti laikomas savarankišku sandoriu.

Kai vienafunkcij kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, veikiantis kito apmokestinamojo asmens vardu, tas perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, kurį atliko kitas apmokestinamasis asmuo, kurio vardu veikia apmokestinamasis asmuo.

Tais atvejais, kai prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas nėra apmokestinamasis asmuo, kuris veikdamas savo vardu išleido vienafunkcij kuponą, laikoma, kad tas prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas patiekė su tuo kuponu susijusias prekes arba suteikė paslaugas tam apmokestinamajam asmeniui.

2. Tiekėjo atliekamas faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už daugiafunkcij kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį yra, remiantis 2 straipsniu, PVM objektas, tačiau kiekvienas ankstesnis to daugiafunkcio kupono perleidimas nėra PVM objektas.

Kai daugiafunkcij kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra sandorį, esantį PVM objektu remiantis pirma pastraipa, vykdamas apmokestinamasis asmuo, PVM objektas yra bet koks paslaugų, kurias galima nustatyti, pavyzdžiui, platinimo arba reklamos paslaugų, teikimas.“

2) Įterpiamas šis straipsnis:

73a straipsnis

Nedarant poveikio 73 straipsniui, už daugiafunkcij kuponą tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė lygi atlygiui, sumokėtam už kuponą, arba, jeigu informacijos apie tą atlygį nėra, piniginei vertei, nurodytai ant paties daugiafunkcio kupono arba susijusiuose dokumentuose, atėmus su patiektomis prekėmis ar suteiktomis paslaugomis susijusio PVM sumą.“

kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo kito apmokestinamojo asmens vardu, toks perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, kurį atliko tas kitas apmokestinamasis asmuo.

2. Faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas už vienatipį kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį šiame Įstatyme nelaikomas atskiru sandoriu, išskyrus tuos atvejus, kai apmokestinamasis asmuo, faktiškai perdavęs prekes ar suteikęs paslaugas, nėra tas asmuo, kuris savo vardu išleido vienatipį kuponą. Tokiais atvejais laikoma, kad tas faktinis prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas patiekė su tuo kuponu susijusias prekes arba suteikė su tuo kuponu susijusias paslaugas apmokestinamajam asmeniui, kuris savo vardu išleido vienatipį kuponą.

3. Daugiatipio kupono perleidimas nėra PVM objektas. Pagal šio Įstatymo 3 straipsnį PVM objektu yra faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas už daigiatipį kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį.

4. Kai daigiatipį kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, išskyrus apmokestinamąjį asmenį, kurio sandoris yra laikomas PVM objektu pagal šio straipsnio 3 dalį, PVM objektu yra laikomos bet kokios nustatytos jo teikiamos su daigiatipio kupono perleidimu susijusios paslaugos, pavyzdžiui, platinimo arba reklamos paslaugos.“

4 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Papildyti 15 straipsnį 23 dalimi:

„23. Už daigiatipį kuponą tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė yra atlygis, sumokėtas už kuponą, arba, jeigu informacijos apie tą atlygį nėra, piniginė vertė, nurodyta daigiatipiame kupone arba susijusiuose dokumentuose, išskyrus patį tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų PVM.“

<p>3) XV antraštinėje dalyje įterpiamas šis skyrius:</p> <p style="text-align: center;">„2a SKYRIUS</p> <p style="text-align: center;"><i>Naujo teisės akto taikymo pereinamojo laikotarpio priemonės</i></p> <p style="text-align: center;"><i>410a straipsnis</i></p> <p>30a, 30b ir 73a straipsniai taikomi tik po 2018 m. gruodžio 31 d. išleistiems kuponams.</p> <p style="text-align: center;"><i>410b straipsnis</i></p> <p>Komisija, remdamasi iš valstybių narių gauta informacija, ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos nuostatų dėl kuponų apmokestinimo PVM tvarkos taikymo įvertinimo ataskaitą, kurioje ypač daug dėmesio skiria kuponų apibrėžčiai, PVM taisyklėms, susijusioms su kuponų apmokestinimu platinimo grandinėje, bei neišpirktiems kuponams, ir prireikus kartu pateikia atitinkamą pasiūlymą iš dalies pakeisti atitinkamas taisykles.“</p> <p style="text-align: center;"><i>2 straipsnis</i></p> <p>1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą. Tas nuostatas jos taiko nuo 2019 m. sausio 1 d.</p> <p>2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.</p> <p style="text-align: center;"><i>3 straipsnis</i></p> <p>Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i>.</p> <p style="text-align: center;"><i>4 straipsnis</i></p> <p>Ši direktyva skirta valstybėms narėms.</p>	<p style="text-align: center;">12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas</p> <p>3. Šio įstatymo 1, 2 ir 4 straipsniai taikomi tik nuo 2019 m. sausio 1 d. išleistiems kuponams.</p> <p><i>Pastaba: šio straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes juo nustatomos prievolės Komisijai.</i></p> <p style="text-align: center;">12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas</p> <p>1. Šis įstatymas, išskyrus 8 straipsnį ir šio straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.</p> <p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</p> <p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</p>	
--	---	--

Finansų ministras
Vilnius Sapota
2018-08-22

Tarybos direktyvos (ES) 2017/2455 ir Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projekto atitikties lentelė

<p>2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis</p>	<p>Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas)</p> <p>2004 m. sausio 15 d. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymas Nr. IX-1960 (toliau – 2004 m. sausio 15 d. įstatymas Nr. IX-1960)</p> <p>2014 m. lapkričio 11 d. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo NR. IX- 751 2, 13, 24, 57, 71, 71-1, 101, 102, 103, 104, 105, 116, 117,118 straipsnių ir XII skyriaus penktojo skirsnio pakeitimo įstatymas Nr. XII-1318 (toliau - 2014 m. lapkričio 11 d. įstatymas Nr. XII-1318)</p> <p>2010 m. lapkričio 30 d. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 2, 3, 5¹, 9, 12, 12¹, 12³, 13, 14, 15, 19, 35, 36, 40, 41, 42, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 56, 58, 71, 71¹, 75, 83, 92, 95, 98, 101, 104, 106, 115¹, 115², 115³, 115⁵, 116, 118, 120 straipsnių ir įstatymo 2 priedo pakeitimo ir papildymo įstatymas Nr. XI-1187 (toliau – 2010 m. lapkričio 30 d. įstatymas Nr. XI-1187)</p>	<p>Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)</p>
<p>1 straipsnis Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai, įsigaliojantys nuo 2019 m. sausio 1 d. Nuo 2019 m. sausio 1 d. Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip: 1) 58 straipsnis pakeičiamas taip:</p>	<p>2014 m. lapkričio 11 d. įstatymas Nr. XII-1318</p>	<p>Visiškas</p>

„58 straipsnis

1. Toliau išvardytų paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur tas asmuo yra įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena:

- a) telekomunikacijų paslaugos;
- b) radijo ir televizijos transliavimo paslaugos;
- c) elektroniniu būdu teikiamos paslaugos, visų pirma II priede nurodytos paslaugos.

Jeigu paslaugos teikėjas ir paslaugas įsigyjantis asmuo bendrauja elektroniniu paštu, tai savaime nereiškia, kad suteikta paslauga yra elektroniniu būdu suteikta paslauga.

2. 1 dalis netaikoma, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) paslaugų teikėjas yra įsisteigęs arba, jei jis nėra įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena tik vienoje valstybėje narėje;
- b) paslaugos teikiamos neapmokestinamiesiems asmenims, kurie yra įsisteigę, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena bet kurioje kitoje nei a punkte nurodytoji valstybėje narėje, ir
- c) bendra b punkte nurodytų paslaugų teikimo vertė be PVM einamaisiais kalendoriniais metais neviršija ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 10 000 EUR ar lygiavertės sumos nacionaline valiuta

3. Jei kalendoriniais metais viršijama 2 dalies c punkte nurodyta riba, nuo to momento pradedama taikyti 1 dalis.

4. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsisteigęs arba, jei jie nėra įsisteigę, turi nuolatinę gyvenamąją vietą, arba paprastai gyvena 2 dalyje nurodyti paslaugų teikėjai, suteikia tiems paslaugų teikėjams teisę nuspręsti, kad paslaugų teikimo vieta būtų nustatyta pagal 1 dalį; tas sprendimas bet kuriuo atveju galioja dvejus kalendorinius metus.

5. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių stebėti, ar apmokestinamasis asmuo tenkina 2–4 dalyse nurodytas sąlygas.

2 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

2. Pakeisti 13 straipsnio 15 dalį ir ją išdėstyti taip:

„15. Telekomunikacijų paslaugos, radijo ir televizijos transliavimo paslaugos, elektroniniu būdu teikiamos paslaugos (nurodytos 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL 2011 L 77, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. spalio 7 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1042/2013, kuriuo iš dalies keičiamos Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 nuostatos, susijusios su paslaugų teikimo vieta (OL 2013 L 284, p. 1) (toliau - Reglamentas (ES) Nr. 282/2011), ir kitos panašios paslaugos) asmeniui, kuris nėra apmokestinamasis asmuo, laikomos suteiktomis šalies teritorijoje, jeigu šis asmuo yra įsikūręs šalies teritorijoje, t. y. jeigu jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) yra Lietuvos Respublikoje. Jeigu prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas ir pirkėjas bendrauja elektroniniu būdu, tačiau pati prekė patiekama arba paslauga suteikiama ne elektroniniu būdu, toks bendravimas nelaikomas elektroniniu būdu suteiktomis paslaugomis.“

Įstatymo projektas

3 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 13 straipsnį 15¹ dalimi:

„15¹. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 15 dalies nuostatas, nelaikoma, kad šio straipsnio 15 dalyje nurodytos paslaugos suteiktos šalies teritorijoje, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) paslaugų teikėjas įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) tik vienoje kitoje valstybėje narėje ir jis neturi padalinių valstybėse narėse, o jei jis įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) už

6. 2 dalies c punkte nurodytos sumos nacionaline valiuta atitinkama vertė apskaičiuojama taikant Tarybos direktyvos (ES) 2017/2455 priėmimo dieną Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą.

Europos Sąjungos teritorijos ribų, jis turi padalinį tik vienoje kitoje valstybėje narėje;

2) paslaugų teikėjo šio straipsnio 15 dalyje nurodytų paslaugų asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta) kitoje, nei šios dalies 1 punkte nurodytoje, valstybėje narėje, vertė (neįskaitant PVM) einamaisiais kalendoriniais metais neviršija ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 10 000 eurų (paslaugoms, kurias teikiant netenkinamos šioje dalyje nurodytos sąlygos dėl paslaugų sumos, įskaitant paslaugas, kurias teikiant ši suma buvo viršyta, taikomos šio straipsnio 15 dalies nuostatos);

3) paslaugų teikėjas nėra pasirinkęs taikyti nuostatų, iš esmės tolygių šio straipsnio 15³ dalies nuostatoms.“

2. Papildyti 13 straipsnį 15² dalimi:

„15². Neatsižvelgiant į šio straipsnio 15 dalies nuostatas, kai apmokestinamasis asmuo, įsikūręs tik Lietuvos Respublikoje (t. y. tik šalies teritorijoje yra jo buveinė (jeigu jis ne fizinis asmuo) arba nuolatinė gyvenamoji vieta (jeigu jis fizinis asmuo), arba, jei jis įsikūręs (t. y. jo buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) už Europos Sąjungos teritorijos ribų, tik šalies teritorijoje jis turi padalinį, teikia šio straipsnio 15 dalyje nurodytas paslaugas asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) kitose valstybėse narėse, ir suteiktų paslaugų vertė (neįskaitant PVM) einamaisiais kalendoriniais metais neviršija ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 10 000 eurų, laikoma, kad šios paslaugos suteiktos šalies teritorijoje (šios dalies nuostatos netaikomos paslaugoms, kurias teikiant netenkinamos šioje dalyje nurodytos sąlygos dėl paslaugų sumos, įskaitant paslaugas, kurias teikiant ši suma buvo viršyta).“

3. Papildyti 13 straipsnį 15³ dalimi:

„15³. Šio straipsnio 15² dalyje nurodytas sąlygas atitinkantis Lietuvos Respublikoje įsikūręs ar šalies teritorijoje padalinį turintis paslaugų teikėjas turi teisę pasirinkti šio

<p>2) 219a straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p style="text-align: center;"><i>„219a straipsnis</i></p> <p>1. Sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos taisyklės, galiojančios toje valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.</p> <p>2. Nukrypstant nuo 1 dalies, sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos šios taisyklės:</p> <p>a) taisyklės, galiojančios valstybėje narėje, kurioje prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio tiekia prekes ar teikia paslaugas, arba, nesant tokios įsisteigimo vietos ar nuolatinio padalinio, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą, arba paprastai gyvena, jei:</p> <p>i) prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, arba jo padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja tiekiant prekes ar teikiant paslaugas, kaip apibrėžta 192a straipsnio b punkte, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, nebent įsigyjantis asmuo išrašo sąskaitą faktūrą (sąskaitos faktūros</p>	<p>straipsnio 15 dalyje nurodytų paslaugų, teikiamų asmenims, kurie nėra apmokestinamieji asmenys ir kurie yra įsikūrę (t. y. kurių buveinė arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra) kitose valstybėse narėse, suteikimo vieta laikyti ne Lietuvos Respublikos teritoriją. Šis pasirinkimas galioja ne trumpiau kaip 24 mėnesius nuo dienos, nuo kurios asmuo pasirinko nurodytų paslaugų vieta laikyti ne Lietuvos Respublikos teritoriją, visiems jo sudaromiems atitinkamiems sandoriams. Dėl šios pasirinkimo teisės paslaugų teikėjas su prašymu centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka privalo kreiptis į vietos mokesčių administratorių.“</p> <p>2011 m. gruodžio 20 d. įstatymas Nr. XI-1817 18 straipsnis. Įstatymo papildymas 78¹ straipsniu Papildyti Įstatymą 78¹ straipsniu: „78¹ straipsnis. Prekių tiekimo ir paslaugų teikimo įforminimui PVM sąskaita faktūra taikomos taisyklės</p> <p>1. Šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taikomi tais atvejais, kai prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio Įstatymo nuostatas vyksta šalies teritorijoje.</p> <p>2. Šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taip pat taikomi, kai prekes ar paslaugas, kurių tiekimo (teikimo) vieta, remiantis nuostatomis, iš esmės tolygiomis šio Įstatymo nuostatomis, nustatančioms prekių tiekimo (paslaugų teikimo) vietą, yra už Europos Sąjungos teritorijos ribų, tiekia (teikia) Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo ar užsienio apmokestinamasis asmuo per padalinį, esantį šalies teritorijoje.</p> <p>3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies nuostatas, tais atvejais, kai prievolė PVM už prekių tiekimą arba paslaugų tiekimą pagal šio Įstatymo 95 straipsnio nuostatas arba joms tolygias kitų valstybių narių teisės aktų nuostatas atitinkamai šalies teritorijoje ar kitoje valstybėje narėje apskaičiuoti ir sumokėti tenka jų pirkėjui (arba tektų jų pirkėjui, jeigu prekės</p>	<p>Visiškas</p>
--	--	-----------------

išsirašymas);

ii) pagal V antraštinės dalies nuostatas nelaikoma, kad prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos Bendrijos viduje;
b) taisyklės, galiojančios valstybėje narėje, kurioje yra registruotas prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas, besinaudojantis viena iš XII antraštinės dalies 6 skyriuje nurodytų specialių schemų.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos nedarant poveikio 244–248 straipsniams.“;

nebūtų neapmokestinamos PVM ar apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą), šio Įstatymo reikalavimai dėl prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra:

1) netaikomi, jeigu šalies teritorijoje prekes tiekia arba paslaugas teikia kitoje valstybėje narėje įsikūręs apmokestinamasis asmuo (tuo atveju, jei jis šalies teritorijoje turi padalinį, prekes tiekia ar paslaugas teikia ne per šį padalinį) arba kai šalies teritorijoje prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos per užsienio apmokestinamojo asmens padalinį, esantį kitoje valstybėje narėje;

2) taikomi, jeigu prekes ar paslaugas, kurių tiekimo (teikimo) vieta, remiantis nuostatomis, iš esmės tolygiomis šio Įstatymo nuostatomis, nustatančioms prekių tiekimo (paslaugų teikimo) vietą, yra kita valstybė narė, tiekia (teikia) Lietuvos Respublikos apmokestinamasis asmuo (tuo atveju, jei jis kitoje valstybėje narėje turi padalinį, prekes tiekia ar paslaugas teikia ne per šį padalinį) ar užsienio apmokestinamasis asmuo per padalinį, esantį šalies teritorijoje.

4. Jeigu šio straipsnio 3 dalyje nurodytų prekių tiekimą arba paslaugų teikimą pagal šio Įstatymo nuostatas ar joms tolygias kitų valstybių narių nuostatas PVM sąskaita faktūra įformina šių prekių ar paslaugų pirkejas, taikomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos.“

Įstatymo projektas

9 straipsnis. 78¹ straipsnio pakeitimas

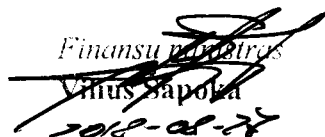
Papildyti 78¹ straipsnį 5 dalimi:

„5. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies nuostatas, šio Įstatymo reikalavimai dėl paslaugų teikimo įforminimo PVM sąskaita faktūra taikomi tais atvejais, kai šio Įstatymo 13 straipsnio 15 dalyje nurodytas paslaugas, kurioms taikomos Sąjungoje įsikūrusių asmenų schemos arba Sąjungoje neįsikūrusių asmenų schemos, teikia apmokestinamasis asmuo, kuris Lietuvos Respublikoje registruojasi šių schemų taikymo tikslais.“

<p>3) 358a straipsnio 1 punktas pakeičiamas taip: „1) Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo— apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsteigęs savo verslo ir neturi nuolatinio padalinio Bendrijos teritorijoje;“;</p> <p>4) 361 straipsnio 1 dalies e punktas pakeičiamas taip: „e) pranešimą, kad asmuo nėra įsteigęs savo verslo ir neturi nuolatinio padalinio Bendrijos teritorijoje.“</p> <p>[...]</p> <p>4 straipsnis Perkėlimas į nacionalinę teisę 1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.</p> <p>[...]</p> <p>Nuostatas, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio, jos taiko nuo 2019 m. sausio 1 d.</p> <p>[...]</p> <p>Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.</p>	<p>Įstatymo projektas 10 straipsnis. 115¹ straipsnio pakeitimas Pakeisti 115¹ straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip: „1) apmokestinamuoju asmeniu, įsikūrusiu už Europos Sajungos teritorijos ribų, laikomas apmokestinamasis asmuo, kuris Europos Sąjungos teritorijoje neturi buveinės arba padalinio;“.</p> <p>2004 m. sausio 15 d. įstatymas Nr. IX-1960 98 straipsnis. XII skyriaus papildymas penktuoju skirsniu Papildyti XII skyrių penktuoju skirsniu: 115² straipsnis. Registravimas 2. Apmokestinamasis asmuo reikalingą informaciją mokesčio administratoriui, taip pat mokesčio administratorius informaciją apmokestinamajam asmeniui teikia elektroninėmis priemonėmis.</p> <p>12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas 1. Šis įstatymas, išskyrus 8 straipsnį ir šio straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.</p>	<p>Visiškas</p> <p>Dalinis</p> <p>Dalinis</p>
--	--	---

<p>2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.</p> <p>5 straipsnis Įsigaliojimas Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i>.</p> <p>6 straipsnis Adresatai Ši direktyva skirta valstybėms narėms.</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</p> <p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</p>	
--	---	--

 Finansų ministras
 Vilnius Sapoka
 2018-08-28

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ STRAIPSNIŲ, 2 PRIEDO PAKETIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 9¹ IR 26¹ STRAIPSNIAIS ĮSTATYMO PROJEKTO PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI

2018 m.

d. Nr.

Vilnius

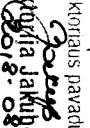
Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

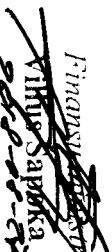
1. Pritarti Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ straipsnių, 2 priedo pakėtimo ir įstatymo papildymo 9¹ ir 26¹ straipsniais įstatymo projektui ir pateikti jį Lietuvos Respublikos Seimui.

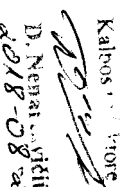
2. Įgalinti Lietuvos Respublikos finansų ministrą Vilių Šapoką, o jam negalint dalyvauti – Lietuvos Respublikos finansų viceministrę Daivą Brasiūnaitę atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei, svarstant nurodytą įstatymo projektą Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras

Teisės departamento
direkoriaus pavaduotoja

Viktorija Jakubonienė
2018-08-24

Finansų ministras

Vilijus Šapoka
2018-08-24

Kalbos rėmimo

D. Nepaitienė
2018-08-24

**LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESCIO ĮSTATYMO
NR. IX-751 2, 13, 15, 24, 62, 64, 78¹, 115¹ STRAIPSNIŲ, 2 PRIEDO PAKELITIMO IR
ĮSTATYMO PAPILDYMO 9¹ IR 26¹ STRAIPSNIAIS ĮSTATYMO
PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

Suinteresuotos institucijos ir asmenys	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai, kodėl neatšizvelgta arba tik iš dalies atsizvelgta į suinteresuotų institucijų ir asmenų pastabas ir pasiūlymus
Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė	Siūloma įvertinti Projektu keičiamo PVM įstatymo 13 straipsnio 15-1, 15-2 ir 15-3 dalių santykį su PVM įstatymo 13 straipsnio 2 dalimi, apsvarstant 13 straipsnio 15-1, 15-2 ir 15-3 dalių jungimo su 13 straipsnio 15 dalimi tikslingumą.	Įvertinta. Netikslinga, nes PVM įstatymo 13 straipsnio 15 dalyje nustatyta speciali paslaugų vietos nustatymo taisyklė taisyklė telekomunikacijų, transliavimo ir elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms, kurios teikiamos neapmokestinamiesiems asmenims. Siūlomos papildomos 13 straipsnio 15-1, 15-2 ir 15-3 dalys siejamos tik su 13 straipsnio 15, o ne 2 dalimi. Be to, jos dėstomos atskiromis dalimis, siekiant aiškumo dėl to, kai tokias paslaugas teikia tik šalies teritorijoje, ar tik kitoje valstybėje narėje įsikūręs (padalinį turintis) apmokestinamasis asmuo (priklausomai nuo to skiriasi valstybė narė, kurioje laikome, kad paslauga suteikta).
	Siekiant teisės akto nuoseklumo ir vienodo formuluočių vartojimo, siūloma suderinti formuluočių „įsikūręs“ detalizavimą PVM įstatymo 13 straipsnio ir teisės akto teksto kontekste (pavyzdžiui, bet neapsiribojant, PVM įstatymo 13 straipsnio PVM įstatymo 13 straipsnio 2 ir 15 dalyse yra pateikiama informacija, atskiriant fizinį ir ne fizinį asmenį, 13 straipsnio 15-1 ir 15-2 dalyse skliaustuose nurodoma informacija dėl buveinės ar nuolatinės gyvenamosios vietos). 13 straipsnio 15-2 dalyje vartojama formuluočių „tik čia yra jo buveinė“ arba „tik čia jis turi padalinį“ ir pan.).	Iš dalies atsizvelgta. Dėl formuluočių „įsikūręs“ – kai dėstomos nuostatos, susijusios su kelių valstybių asmenimis, nėra daromas skirstymas priklausomai nuo to, ar tai fizinis asmuo ar ne, nes tai priklauso nuo tų valstybių nacionalinio reglamentavimo. Formuluotė „tik čia“ vartojama, nes taip įvardijama esminė sąlyga, į kurią būtina atsizvelgti nustatant, ar vertinant paslaugų vietą turi būti atsizvelgiama į 10 000 eurų ribą.

Pilnasis sekretorius
Vilniaus
2020-08-22